روایت مادر امیرارسلان مهدوی، ورزشکار شیرازی که فیلم اعترافاتش از یک خبرگزاری و صداوسیما پخش شد

فقط یک زندگی معمولی می‌خواست

وقتی اولین برف زمستان بارید، دوباره نامش بر سر زبان‌ها افتاد. تصاویرش روی کوه‌های سفیدپوش در حالی که مشغول اسکی است، بر صفحه توییتر و اینستاگرام دوستان و آشنایانش نقش بست. برف، بسیاری را یاد او انداخته بود؛ یاد امیرارسلانی که در ویدئویی با شعف می‌گوید: «دربندسریم... برف خوشگلی داره میاد از این دونه‌درشت‌ها که مثل پر می‌شینه...». اما آخرین باری که خانواده، دوستان و آشنایانش او را دیده‌اند، به جای عینک اسکی، چشم‌بند سیاه بر صورت داشته و به جای انتظار برای نشستن برف نو، رو به دوربین چیزهایی گفته که مادرش می‌گوید «باور ندارم».

امیرارسلان مهدوی یکی از پنج ورزشکار شیرازی بازداشت‌شده است. اگرچه ورزشکاران بیشتری در جریان اعتراضات ۱۴۰۱ بازداشت شدند، اما این پنج نفر با انتشار فیلم «اعتراف» به آنچه «قصد بمب‌گذاری» عنوان شده، بیشتر شناخته شدند. چهارشنبه هفته گذشته دو نفر از این گروه پنج‌نفره با قرار وثیقه چهارمیلیاردی آزاد شدند؛ خبری که اگرچه خوشحالی از آزادی دنا شیبانی و محمد خیوه را به ارمغان آورد، اما نگرانی‌ها درباره تداوم بازداشت امیرارسلان مهدوی، اشراق نجف‌آبادی و حسام موسوی را تشدید کرد.

خبرگزاری تسنیم، شامگاه سه‌شنبه ۲۲ آذر فیلمی تحت عنوان «اعتراف» پنج ورزشکار «متهم به اقدام برای بمب‌گذاری» منتشر کرد. در این فیلم متهمان جوان با لباس زندان، چشم‌بند و دستبند جلوی دوربین نشسته و پیش از آنکه حتی پرونده به دادسرا برود، از «قصد بمب‌گذاری در شیراز» گفتند. عنوان اتهامی امیرارسلان در این ویدئو همه کسانی که او را می‌شناختند، شگفت‌زده کرد. اتهام «اقدام برای بمب‌گذاری» برای گروهی مطرح شده بود که همه ورزشکار، یکی دانشجوی ادبیات انگلیسی، یکی گرافیست، دیگری فرزند شهید، آن یکی امدادگر و فرزند یک رزمنده خوشنام و آخری هنرمند قلم‌زن است و این همه را شوکه کرده بود.

بی‌اطلاعیم

امیرارسلان مهدوی چهارم آبان بازداشت شده است. مادرش می‌گوید تا ساعت ۷:۳۰ بعدازظهر با پدرش بوده، بعد از او جدا می‌شود و وقتی نزدیک ساعت ۱۰ با تلفن همراه او تماس می‌گیرند، پاسخ نمی‌دهد و بعد هم دستگاه مشترک مورد نظر خاموش می‌شود. مادر ارسلان هیچ اطلاعی از نحوه بازداشت و مکان آن ندارد. نمی‌داند فرزندش کجا برده شده، نمی‌داند آیا محل نگهداری او از ابتدای بازداشت تاکنون تغییری کرده یا نه. نمی‌داند الان کجا و در چه شرایطی نگهداری می‌شود. خانواده همان شب بالاخره از بازداشت ارسلان باخبر می‌شوند و نهاد بازداشت‌کننده، همان شب برای بازرسی به خانه آنها می‌رود. شرایط خانواده مهدوی هم تفاوت چندانی با خانواده چهار نفر دیگر نداشته است. بیش از دو ماه از بازداشت ارسلان می‌گذرد و تنها چهار یا پنج بار تماس تلفنی کوتاهی با خانواده داشته است؛ تماس‌هایی که تنها یک احوالپرسی ساده بوده، هیچ صحبتی از اینکه کجاست، چه اتهامی به او تفهیم شده و در چه شرایطی است، مطرح نشده است. مادر ارسلان می‌گوید او اجازه هیچ صحبت اضافه‌ای ندارد و «صدایی» همواره از آن سوی خط متذکر می‌شود که توضیح اضافه لازم نیست.

آن‌طور که مادر امیرارسلان می‌گوید، آنها موفق به دیدار و ملاقات حضوری نشده‌اند؛ علی‌رغم آنکه از دادستان نامه‌ای در این خصوص داشته‌اند. آنها همچنین هیچ اطلاعی از روند پرونده فرزندشان ندارند. نه شماره پرونده‌ای اعلام شده و نه می‌دانند که در چه مرحله‌ای و چه زمانی می‌تواند به وکیل دسترسی داشته باشد. بی‌خبری‌ای که مشمول این روزهای خانواده است.

ارسلان سیاسی نبود

ارسلان مثل بسیاری از هم‌سالانش از سیاست یک زندگی معمولی می‌خواست. مادرش می‌گوید «ارسلان سیاسی نبود، موضوعات سیاسی روز را در آن حد که به زندگی روزمره و آینده‌اش بستگی داشت، دنبال می‌کرد» و در پی یک «زندگی نرمال» بود. امیرارسلان چهارم مهر امسال ۳۴ساله شد. او در شیراز به دنیا آمد. تا مقطع کارشناسی کامپیوتر خواند و در کنار تحصیل از روی علاقه هنر و ورزش را دنبال کرد. مدرک مربیگری در رشته‌های اسنوبورد، کوهنوردی، صخره‌نوردی و دوچرخه‌سواری گرفت و شاگردان بسیاری در این رشته‌ها تربیت کرد. مادرش او را «هنرمند و ورزشکاری مردم‌دار و اجتماعی با روحی بزرگ» توصیف می‌کند.

مادر ارسلان ۳۵ سال سابقه خدمت در آموزش‌وپرورش دارد، با لوح‌های تقدیری که از سر ناامیدی می‌گوید «کیلویی هم به دردم نخورده است». پدرش در دانشگاه برق خوانده، شغل آزاد دارد و آن‌طور که مادر ارسلان می‌گوید، «بسیار خوش‌نام است». مادر امیرارسلان می‌گوید فرزندش در «محیطی کاملا فرهنگی» بزرگ شده است. مادر، معلمی که «۳۵ سال با حساسیت‌های ویژه فرزندان مردم را راهنمایی کرده»، می‌گوید «با حساسیتی چند برابر بیشتر فرزندان خودم را بزرگ کردم».

هیچ‌حسی نداشتم

آن‌قدر به فرزندش ایمان دارد که می‌گوید وقتی فیلم اعتراف‌ها را دیده «هیچ حسی» نداشته چون از فرزندش و دوستانش مطمئن است؛ دوستانی که نقطه وصل‌شان تنها «ورزش» بوده و بس. او می‌گوید: «شاید در محیط و جو جامعه و با توجه به همه کمبودهایی که این روزها برای جوانان وجود دارد، اعتراض‌هایی داشته‌اند»، اما آنچه را در این فیلم از این پنج جوان به نمایش گذاشته شده، باور ندارد. به ضد و نقیض موارد مطرح‌شده در فیلم با اظهارات معاون سیاسی و امنیتی استاندار فارس اشاره می‌کند و می‌گوید استانداری در گفت‌وگویی که داشته به صراحت ماجرای «بمب‌گذاری» در شیراز را رد کرده و صرفا به بیان این خبر اکتفا می‌کند که «عده‌ای مشکوک به همراه داشتن مواد اشتعال‌زا» دستگیر شده‌اند، اما در فیلمی که تحت عنوان «اعتراف» منتشر شده، همه چیز طوری جلوه داده شده که گویا پشت پرده یک عملیات بمب‌گذاری در شیراز کشف و نشان داده می‌شود.

فارغ از آنکه اساسا به ویدئوی پخش‌شده تحت عنوان «اعترافات» چه اشکالاتی وارد است یا چه تناقض‌هایی در آن دیده می‌شود -که «شرق» در گفت‌وگو با برادر اشراق نجف‌آبادی از دیگر متهمان این پرونده به آن پرداخت- اساسا پخش برنامه‌هایی از این دست، در مرحله تحقیق خلاف قانون به شمار می‌آید.

از آنجا که در اصل ۳۸ قانون اساسی تصریح شده «اجبار شخص به شهادت، اقرار یا سوگند، مجاز نیست و چنین شهادت و اقرار و سوگندی فاقد ارزش و اعتبار است» و در ماده ۱۶۸ قانون مجازات اسلامی نیز تأکید شده « اقرار در صورتی نافذ است که اقرارکننده در حین اقرار، عاقل، بالغ، قاصد و مختار باشد»، بر همین اساس پذیرش این امر دشوار است که پیش از طی فرایند قانونی حضور در دادسرا و پس از آن دادگاه و اثبات جرم احتمالی، کسی با میل و رغبت تن به چنین اجرای تلویزیونی بدهد؛ به‌ویژه در شرایطی که امکان دسترسی به وکیل عملا برای هیچ‌کدام از آنها فراهم نبوده است.

درخواست یک مادر

مادر امیرارسلان انگار که مثل اغلب مادرها تنها دلواپس پسرش نباشد، می‌گوید: «جوانان با مشکلات زیادی مواجه‌اند، شغل ندارند، درآمد ندارند، مسکن ندارند، از همه مهم‌تر امید و انگیره ندارند. درآمد خانواده‌ها برای یک زندگی معمولی هم کافی نیست و واقعا در حسرت تهیه یک زندگی معمولی هستند». پسرش تا همین دو ماه پیش یک مربی بوده که احتمالا مثل بسیاری از هم‌سالانش از سختی زندگی در این روزها گلایه داشته و تمام آنچه می‌خواسته یک زندگی معمولی بوده است. امروز اما نه کیفرخواستی صادر و نه دادگاهی برگزار شده، او را روبه‌روی یک دوربین نشانده‌اند و حالا با قابی که یک خبرگزاری و صداوسیما برای او و دیگر دوستان ورزشکارش ساخته‌اند، متهم به «قصد بمب‌گذاری» با «اکریل و سرنج» است. انتهای گپ کوتاه با مادر ارسلان درخواستی است که از دستگاه‌های امنیتی و قضائی دارد. او می‌گوید: «از شما خواهش می‌کنم تصمیماتی در نظر بگیرید که محیط جامعه رو به آرامش برود نه آشفتگی و هرج‌ومرج که به نفع هیچ‌کس نیست». مادر ارسلان مثل اغلب مادرها فقط برای پسرش چیزی درخواست نمی‌کند، انگار که برای همه «یک زندگی معمولی» در «آرامش» می‌خواهد.

ادامه از صفحه اول

چگونه تغییر اقلیم می‌تواند برنامه هفتم توسعه را بی‌اثر کند؟

بلکه با تغییر رفتار سامانه اقلیم به سوی رفتارهای آشوبناک، موجب افزایش رخدادهای شدید آب‌وهوایی می‌شود؛ به‌طوری‌که در گرمایش چهار درجه که کم‌وبیش با سناریوی وضع موجود انتشار گازهای گلخانه‌ای تطابق دارد، تعداد رخدادهای خشکسالی در منطقه غرب آسیا ازجمله ایران بیش از چهار برابر، امواج گرمایی بیش از ۱۰ برابر و سیل بیش از سه برابر افزایش می‌دهد. در چنین شرایطی میانگین بارش کشور کاهش می‌یابد. آسیب‌پذیرترین منطقه کشور نسبت به تغییر اقلیم استان‌های واقع بر امتداد کوه‌های زاگرس خواهند بود که هم‌زمان بیشترین کاهش بارش و بیشترین افزایش دما را تجربه خواهند کرد. در پهنه‌های جنوبی کشور رفتار بارش‌ها به شکل سنگین و سیل‌آسا خواهد بود، با این حال به دلیل افزایش تبخیر تعرق ناشی از افزایش دمای هوا، نیاز آبی در این منطقه به نسبت افزایش خواهد یافت. گرمایش جهانی انسان‌ساخت حداقل برای یک قرن و پیامدهای آن برای دوره بیشتری گریبان‌گیر بشریت خواهد بود. کشتی جامعه جهانی در احاطه امواج تغییر اقلیم ناشی از گرمایش جهانی قرار گرفته است. اولین موج‌های کم‌ارتفاع تغییر اقلیم به صورت وقوع خشکسالی، گردوغبار، امواج گرمایی و سیل‌های سهمگین به اغلب مناطق کره زمین به‌ویژه کشورهای شمال آفریقا و غرب آسیا برخورد کرده است و بیم آن می‌رود در دهه‌های آینده موج‌هایی با ارتفاع بلندتر تمدن کشورهای این منطقه را هدف قرار دهد. غلبه بر امواج سهمگین تغییر اقلیم نیازمند تعامل و همکاری همه کشورهاست. پیمان مونترال در زمینه حذف مواد مخرب لایه ازن از جو زمین نمونه‌ای از تعاملات موفق بین‌المللی در حوزه آب‌وهواست. ایران با عضویت در این پیمان بیش از ۸۰ درصد از اهداف ملی آن در کاهش استفاده از مواد مخرب لایه ازن به‌ویژه کلروفلوئورکربن‌ها را محقق کرده است. همکاری مؤثر و نزدیک جامعه ملل تحت پیمان یادشده موجب موفقیت بشر در توقف تخریب لایه ازن شده است و مطابق پیش‌بینی‌ها تا حدود دو دهه آینده لایه محافظ ازن به طور کامل ترمیم خواهد شد. حفاظت از اقلیم زمین در برابر گرمایش جهانی نیز نیازمند تعاملات و اقدامات اقلیمی بین‌المللی بسیار گسترده و سریع در دو حوزه کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای و سازگاری با تغییر اقلیم است. مطابق گزارش‌های علمی و اجرائی دو نهاد اقلیمی سازمان ملل متحد یعنی IPCC و UNFCC، برای محدودکردن سطح گرمایش جهانی به کمتر از دو درجه نیاز به اقدامات سریع و گسترده بین‌المللی است. در نقشه راه نیل به هدف گرمایش کمتر از دو درجه، سال ۲۰۵۰ به‌عنوان سال خالص انتشار صفر در کره زمین در نظر گرفته شده است و انتظار می‌رود در صورت اقدام هماهنگ جهانی، در سال ۲۰۵۰ میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای ناشی از فعالیت‌های انسانی با میزان جذب آن در اقیانوس‌ها، جنگل‌ها و... برابر باشد. دراین‌صورت گرمایش هوای زمین در سال ۲۱۰۰ در سطحی حول‌وحوش دو درجه خواهد بود. در نقشه راه هدف یادشده چند سال کلیدی دیگر به‌عنوان نقطه‌نشانی در نظر گرفته شده‌اند که عبارت‌اند از: سال ۲۰۲۵ به‌عنوان سال اوج انتشار گازهای گلخانه‌ای، سال ۲۰۳۰ شروع روند کاهشی احداث پالایشگاه‌های نفت در دنیا، سال ۲۰۵۰ سال هدف‌گذاری‌شده برای کاهش تقاضای بازار جهانی نفت و گاز طبیعی به ترتیب به مقدار ۷۵ و ۵۵ درصد و همچنین سال ۲۰۵۰ به‌عنوان سالی که ۹۰ درصد تولید برق جهان از منابع تجدیدپذیر تأمین می‌شود. در مسیر حرکت به سوی گرمایش جهانی کمتر از دو درجه، جامعه جهانی به‌ناچار باید از نقطه‌نشانی‌های تعیین‌شده به‌عنوان سال‌های کلیدی گذر کرده و به آنها عمل کند. کشورهای اتحادیه اروپا با تعیین سال ۲۰۴۳ به‌عنوان سال خالص انتشار صفر، آمریکا ۲۰۵۰، چین، روسیه و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس ۲۰۶۰ و هند سال ۲۰۷۰ میلادی، برنامه ملی بلندمدت اقدام اقلیمی را برای پایدارسازی اقتصاد کشور به پیامدهای تغییر اقلیم تنظیم کرده و در حال کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای هستند. ازجمله کاهش سطح انتشار تا ۳۰ درصد در سال ۲۰۳۰ در کشور قطر. این کشور با هدف کاهش صادرات نفت به‌عنوان یک منبع انرژی پرکربن، افزایش حجم صادرات سالانه گاز مایع به‌عنوان یک منبع انرژی کم‌کربن را تا ۱۲۷ میلیون تن در سال ۲۰۲۷ هدف‌گذاری کرده است. این در حالی است که حجم عظیمی از ذخایر گاز آن با ایران مشترک است که ایران فرصت‌های صادرات بلندمدت گاز به چین و اروپا را در سنوات اخیر از دست داده است. نمونه دیگری از چنین اقدامات پایدارساز اقتصادی منطقه‌ای را می‌توان در کشور عربستان مشاهده کرد. آنها در راستای تنوع صادارت انرژی و با هدف جایگزینی هیدروژن با سوخت‌های فسیلی، بزرگ‌ترین مجتمع تولید هیدروژن جهان را احداث کرده‌اند. به‌تدریج در عربستان، امارات و سایر کشورهای نفتی منطقه محموله‌های صادراتی هیدروژن و سایر انواع انرژی‌های تجدیدپذیر جایگزین نفت می‌شوند. بزرگ‌ترین تأسیسات تولید انرژی خورشیدی و سایر انرژی‌های تجدیدپذیر در عربستان، امارات و سایر کشورهای حاشیه جنوبی خلیج فارس احداث شده‌اند و در حال توسعه هستند. دراین‌میان نه‌تنها ایران سهمی از بازار انرژی‌های نو در منطقه و جهان ندارد؛ بلکه حسب اظهارات وزیر نفت در هشت سال آینده نیاز به ۲۴۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در حوزه نفت و گاز است که در غیراین‌صورت به واردکننده گاز و مشتقات نفتی تبدیل می‌شویم. با کاهش تقاضای نفت و گاز و حذف تدریجی آنها از چرخه انرژی، بازار انرژی‌های تجدیدپذیر، تجهیزات ذخیره انرژی و ذخیره باتری به‌شدت توسعه می‌یابد؛ به‌طوری‌که برآوردها نشان می‌دهند که تقاضای مواد معدنی (لیتیوم، گرافیت، کبالت و نیکل) برای استفاده در خودروهای برقی و ذخیره باتری تا سال ۲۰۴۰، بیش از ۳۰ برابر رشد خواهد داشت؛ بازاری که هم‌اکنون در سیطره چین قرار دارد که نیازمند توجه به آن در تدوین برنامه هفتم است. حفاظت از اقلیم زمین در برابر گرمایش فراتر از دو درجه مسیر الزامی مشترک جامعه جهانی با دیدگاه‌های مختلف است. دراین‌بین آنچه برای ما به‌عنوان یک کشور نفتی حائز اهمیت است، توجه به پایدارسازی اقتصادی در مسیر حرکت به سوی گرمایش کمتر از دو درجه از طریق تنوع در صادرات، تدوین برنامه ملی برای کاهش انتشار و سازگاری، استفاده از تجربیات موفق کشورهای نفتی منطقه و سایر کشورها، حضور فعال در نشست‌های تغییر اقلیم همراه با مطالبه‌گری، تسهیل در مسیر انتقال منابع مالی بین‌المللی در طی برنامه‌های توسعه پنج‌ساله است؛ در غیراین‌صورت نه‌تنها برنامه هفتم، بلکه ده‌ها برنامه توسعه آتی نیز بی‌اثر خواهند شد. بهینه‌سازی مصرف سوخت و انرژی در بخش‌های حمل‌ونقل، خانگی و صنعت، توسعه سامانه‌های حمل‌ونقل عمومی، توسعه صنعت خودروهای هیبریدی و برقی و ذخیره باتری، بهینه‌سازی مصرف آب در بخش‌های کشاورزی، صنعت و شرب، استفاده از انرژی‌های تجدیدپذیر، خورشیدی، بادی و هسته‌ای در تولید برق، اجرای سیاست‌های آبخیزداری، پرهیز از اقدامات غیرعلمی مانند طرح‌های انتقال و استخراج آب، توسعه محور شرقی چابهار-آسیای میانه، بازنگری در الگوی کشت، توسعه فناوری هشدارهای آب و هواشناسی و تهیه برنامه اقدام ملی تغییر اقلیم، تشکیل ستاد ملی تغییر اقلیم با مسئولیت رئیس‌جمهور از برخی اقدامات مهم در سطح ملی برای کاهش انتشار و سازگاری با تغییر اقلیم هستند.

* عضو هیئت علمی پژوهشکده اقلیم‌شناسی، مشهد

گزارش

واردات تجهیزات پزشکی در پوشش تولید این‌بار نوبت به دستگاه‌های دیالیز رسید

حبیب احسنی‌پور: هنوز پرونده واردات یونیت‌های دندانپزشکی در سازمان بازرسی کل کشور باز است که خبر می‌رسد قرار است تعدادی دستگاه دیالیز در پوشش انتقال تکنولوژی، وارد کشور شود. بازار تجهیزات پزشکی یکی از حوزه‌های پرحاشیه حوزه سلامت کشور است که همواره با برخی اتفاقات عجیب و غریب، وارد حاشیه می‌شود. نمونه این موضوع را می‌توان در واردات چهارهزارو ۵۰۰ یونیت دندانپزشکی جست‌وجو کرد که مجوز آن برای واردات یونیت دندانپزشکی اطفال صادر شده بود؛ در حالی که اساسا در دنیا هیچ کمپانی وجود ندارد که یونیت دندانپزشکی اطفال تولید کند. حالا شنیده می‌شود که یک مجموعه تجهیزات پزشکی، قصد دارد نسبت به واردات دستگاه‌های دیالیز اقدام کند. در صورتی که ما از واردات بی‌نیاز هستیم و حتی شنیده می‌شود که هیئت امنای صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران، تعدادی دستگاه دیالیز تولید داخل را خریداری و ذخیره کرده است. در حال حاضر دو تولیدکننده داخلی برای ساخت دستگاه‌های دیالیز وجود دارد که یکی از شرکت‌ها، دو سه سالی هست که وارد فاز تولید شده و محصولات خود را عرضه می‌کند. گفته می‌شود تا قبل از سال ۹۸، تمامی نیازهای مراکز دیالیز کشور از مسیر واردات تأمین می‌شد، اما از سال ۹۸، یک شرکت داخلی توانست محصولات خود را با کیفیت مشابه خارجی و البته ارزان‌تر از کالای خارجی، عرضه کند. براساس گزارش وزارت بهداشت، سالانه هزار دستگاه دیالیز نیاز داریم که ظرفیت تولید شرکت داخلی، در همین حدود و کمی بیشتر است. بنا بر اسناد وزارت بهداشت و هیئت امنای صرفه‌جویی ارزی در معالجه بیماران، قیمت دستگاه دیالیز ساخت داخل نصف قیمت مشابه خارجی است. شواهد امر نشان می‌دهد که هیچ‌گونه بحرانی در زمینه کمبود دستگاه‌های دیالیز نداریم و توان تولید داخل، امکان رفع نیاز مراکز دیالیز را دارد. البته هنوز شرکت دوم نیز دست به کار نشده و اگر این شرکت هم وارد مدار تولید شود، باید به فکر صادرات این دستگاه‌ها بود.در همین حال خبر می‌رسد اندیشکده عالی صادرات در نامه‌ای به وزیر بهداشت، موضوع نامه معاونت مرکز هماهنگی امور اقتصادی وزارتخانه به معاون درمان وزارت بهداشت، مبنی بر انتقال تکنولوژی تولید دستگاه‌های دیالیز را مورد انتقاد قرار داده است.

ادامه از صفحه اول

در کجا ایستاده‌ایم؟

نماینده قزوین می‌گوید بین بانک مرکزی و وزارت اقتصاد هماهنگی وجود ندارد. نماینده تهران می‌گوید قدرت پول ملی سوریه جنگ‌زده هشت برابر ایران است. نماینده تربت حیدریه می‌گوید بانک مرکزی اعتقاد به حفظ ارزش پول ملی ندارد. رئیس بانک مرکزی بی‌ثباتی قیمت ارز را ناشی از افزایش دستمزد کارگران عنوان کرده‌اند. در کنار اینها بخوانید فرمایشات آن روحانی محترم را «ایران به قدرت اول دنیا تبدیل شده است. ما در مرحله تدوین قانون جدید برای جهان هستیم و باید خود را برای تدوین این قانون مهیا کنیم. پیشرفتی که جمهوری اسلامی طی چهل و چند سال اخیر داشته با کشورهای منطقه و میانگین رشد جهانی قابل مقایسه نیست. ایران پیشرفت‌های بسیاری دارد که حتی نخبگان اطلاعات دقیقی از آنها ندارند». چه خوب بود ایشان گزارش مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی درباره مسائل مبتلابه ایران در آینده (و هم‌اکنون) را یک بار مطالعه می‌کرد. همه اینها این سؤال را پیش می‌آورد که در کجا ایستاده‌ایم؟ به قول سهراب سپهری دوستان باید چشم‌هایشان را بشویند و جور دیگر ببینند.

روشنای امید
بنیاد خیریه روشنای امید ایرانیان
خانواده‌ای برای فرزندان مستقل‌شده از سازمان بهزیستی
بنیاد خیریه روشنای امید ایرانیان درراستای توانمندسازی و حمایت از استقلال جوانانی فعالیت می‌کند که در سن ۱۸سالگی، مراکز نگهداری را ترک کرده‌اند. این بنیاد برای حفظ حمایت مستمر از فرزندان خود نیازمند همراهی خیرین و حامیان گرامی است.
بنیاد روشنای امید با توجه به شرایط اقتصادی و معیشتی، تصمیم گرفته بسته‌هایی را با جزییات هزینه‌های فرزندان خود تعریف کند تا علاوه براینکه خیرین و حامیان محترم در جریان ریز هزینه‌کرد ماهانه فرزندان قرار می‌گیرند، بتوانند با سهولت بیشتری کمک‌های خود را در اختیار آنها قرار دهند.
اطلاعات مربوط به این بسته‌ها به‌زودی اعلام خواهد شد.
به‌امید روزهای بهتر، برای فرزندان ایران
بسته +۱۸
بسته -۱۸
COMING SOON
بزودی
برای اطلاعات بیشتر یا عضویت در خانواده روشنای امید می‌توانید از طریق راه‌های ارتباطی با ما تماس بگیرید. کمک‌های نقدی خود را می‌توانید از طریق وب‌سایت یا کارت‌های بانکی زیر به فرزندان ما برسانید.
۶۱۰۴-۳۳۷۸-۶۰۰۴-۱۳۳۲
بانک ملت
۶۲۱۹-۸۶۷۰-۰۰۰۰-۲۸۴۶
بانک سامان
با ما در ارتباط باشید
www.roshanayeomid.ir
info@roshanayeomid.ir
۰۲۱۶۶۴۱۹۵۸۶
نشانی: خیابان ولیعصر(عج) | نرسیده به خیابان جمهوری اسلامی | کوچه فلاح‌زادگان | پلاک ۱۴ | طبقه چهارم